

Mysore Compulsory Primary Education (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1969 as passed by the Legislative Assembly.

Motion to consider—(Debate continued).

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ನೂರನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗ (ವಿಧಾನಸಭಾಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ (ಅದ್ವೈತದಿ ಹಾಗೂ ಇತರ ಅವಕಾಶಗಳ) ವಿಧೇಯಕ, 1969, ಇದು ಈ ಮನೆಯ ಮಂಜೂರಾತಿಗಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಎರಡು ಇವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಪಂಚಾಯತ್ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ಮುಂಬೈ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಈಗ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಸ್ಕೂಲ್ ಬೋರ್ಡುಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಂಥ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಮೂಲಕ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮನೋದೇ ಬಂದಿದೆ.

(MR. VICE-CHAIRMAN [(SRI S. C. KUBSAD) in the Chair])

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಸೆಸ್ ಕೂಡ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕೆಲವು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಹಣವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲು ವಿಯೋಗಿನ ಬೇಕೆಂದು ಈ ಅದ್ವೈತದಿ ಮನೋದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರದ ಮೂಲಕವೇ ನಡೆಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೋ ಅಥವಾ ಸ್ಕೂಲ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಂತೆ ಇರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೋ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರವೇ ನಡೆಸಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆಸಬೇಕೋ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈವಾಗ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಂದಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಸುತ್ಪಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಫೀಜು ಹೆಚ್ಚಾದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅನೇಕರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ವಿದ್ಯಾಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಏಕೆ ಆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಕಾರಿ ಅದ್ವೈತದಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಸರಕಾರ ಯಾವುದನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಅಪವಾದ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಈಗತಾನೇ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಸಿಲ್ಕ್ ಫೀಚರ್ ಮತ್ತು ಸಾರಿಗೆ ಬಸ್ಸುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಹಾಗಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಜಾಗರಣಕತೆಯಿಂದ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಸಂದರ್ಭವಿದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಗರಸಭೆಗಳು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದುವು, ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಗರಸಭೆಯ ಅಧೀನದಲ್ಲಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಘನಕಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ನಗರಸಭೆಗಿತ್ತು. ನಗರಸಭೆಗಳ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವರಾಜ್ಯ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ನಗರಸಭೆಗಳ ಅಧ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ಇಂದು ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಉತ್ತಮ ವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಸರಕಾರದ ಧೋರಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈ ದಿವಸ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರದ ಪೂರ್ಣ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಎಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಇಷ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು, ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಸೇಕಡ ಎರಡರಷ್ಟು ಪ್ರಾಪರ್ಷ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವರು ತಾವು ಆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸು

ವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸರಕಾರದವರೇ ನಡೆಸಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕಾರಣ ಹಣ ಇಲ್ಲವೆ ಎಲ್ಲರಿಂದ ತರಬೇಕೆಂಬುದು ತೋಚದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಪ್ರಕಾರ ಮಂಗಳೂರು ನಗರಸಭೆಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ 22 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನ್‌ವೆಂಟ್‌ಗಳಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಶಾಲೆಗಳ ಮೆಟ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅವು ಬಂದಮೇಲೆ ಏನಾಗುವುದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಕೇವಲ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಏರಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು ಅವುಗಳ ಶಿಕ್ಷಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಕಾನ್‌ವೆಂಟ್ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೆಲವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳಿಸುವುದನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅರಿಕೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಬಾಂಬೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾಬೋರ್ಡುಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮದ್ರಾಸು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರೇ, ಅವನ್ನು ಯಾರು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ಇನ್ನೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಮಾಡುವ ಜಿಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಶಾಲೆ ನಡೆಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಣಮಟ್ಟ ಯಾವರೀತಿ ಅಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಮಟ್ಟ ಯಾವರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನೋಡಿ, ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಪುನಃ ಮಾಡಿ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರಿ ಬೇರೆ ಇರಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಎರಡನ್ನೂ ನಡೆಸುವುದಾದರೆ ಶಾಲೆಯ ಮಟ್ಟ ಹೀಗನ್ನಿತಿಗೆ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸರಕಾರ ಇದರ ಕಡೆ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕು. ಬೇರೆ ಎರಡು ಬಿಲ್ ಮಾಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಶಾಲೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಆಗುವುದು. ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯದ ಬಿಲ್ಲು ಬಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುವುದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೇಕೆ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಬಾರದು ? ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ವಾಂತತ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಎಲಿಮೆಂಟರಿ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಅನುಭವವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ವರಲ್ದಾ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಅನುಭವವಿರುವುದು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸರಕಾರ ಅಥವಾ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಒಪ್ಪಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ರಚನೆಯಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ವಹಿಸಬಹುದು. ತಾಲ್ಲೂಕುಬೋರ್ಡುಗಳಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗಾದರೂ ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಬಹುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಸೆಸನ್ನು ಕುರಿತು ನಮೂದಾಗಿದೆ. ರಾ್ಯಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂಮೇಲೆ ಸೆಸ್ ಇದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ವಾಹನಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳಮೇಲೆ ಸಹ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ರಾ್ಯಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕಟ್ಟಡಗಳಮೇಲೆ ಸೆಸ್ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ವಾಹನಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಟಾರು ವಾಹನಗಳಮೇಲೆ ಸೆಸ್ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ, ಸೈಕಲ್‌ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಇದೆ, ಸೈಕಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ರದ್ದಾಗುವುದಿದೆ. ಹಸು, ಎಮ್ಮೆ, ನಾಯಿಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಬರಬಹುದು.

ಕೇವಲ ನಾಯಿಗಳಮೇಲೆ ಹಾಕುವಂತಹ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೆಲವರು ಸೆಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಾದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆದಂತಹ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಸಾರವಾಗಲಿ, ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ 1913 ರಿಂದ 65ನೇ ಇಸವಿಯವರೆಗೂ ಎಂದರೆ 40 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅವರು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಎಂದರೆ 15 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ನೂರ್‌ನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗ)

ವ್ಯವಸಾಯದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು ಸೆಸ್‌ಎಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅವರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ೮ ರೀತಿ ಇರಬಹುದು, ಆ ವಿಚಾರ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 93 ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಸರ್ಕಾರ ಕೈಕೊಂಡ ಕಾಯುಕ್ತಮದಿಂದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಹಣ ಬೇಕೆಂದರೂ ನಾವು ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯಬಾರದು. ಹೆಚ್ಚು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ನುಖ ರಾಜ್ಯ ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಾರದೇ ಇರದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿಧೇಯಕಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಇದೆ, ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಒಂದು ನೂಜನೆ ಇದೆ. ಹೈದ್ರಾಬಾದು ಪ್ರದೇಶ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರದೇಶ, ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರದೇಶ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಏಕೆ ಪದ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ವಿಧೇಯಕಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. VICE-CHAIRMAN.—Is it the pleasure of the House to extend the time for this Bill by 10 minutes ?

HON-MEMBERS.—The time may be extended by half-an hour, Sir as some of us are willing to participate in the debate.

Mr. VICE-CHAIRMAN.—Time is extended by half-an-hour.

5-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಚನ್ನಬಸವನಗೌಡ (ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಮೈಸೂರು ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂಮೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ರೀತಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು, ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು, ಲೇಬರ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಎಯಿಡೆಡ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಹೀಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಬರುವಂತೆ ಒಂದು ಯೂನಿಫಾರಂ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾರ್ಕರು ನಮೂನೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದು ಡೀಫೆಂಟ್ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಆಫೀಸರರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿವೆ, ಅವರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಾಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರ ಪಡವಾಗುತ್ತವೆ. ಆ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಈ ಒಂದು ಆಕ್ಟಿನೊಳಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅರೀತಿ ಮಾಡದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ವಿಷಾದ ವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಲ್ಲದ ವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದೇ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಆ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಾಲೆಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನೂ ಸಹಾ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ತೀವ್ರ ವಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್.—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೋಡ್‌ ಆಕ್ಟ್‌ಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಈಗ ಎಜುಕೇಷನ್‌ ಸೆಸ್‌ ಎಂದು ವಸೂಲ್ಯಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಈ ಸೆಸ್‌ನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಬೇರೆ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಸೂಲ್ಯಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ?

Sri N. M. KOTRABASAI AH SOGI.—I have made it clear more than once that this becomes uniform system of levying Cess. Cess goes along with the tax. We are not levying any new tax. It is being levied on such items on which the local authorities were levying tax. ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ 9 ಪೈಸೆ ಮತ್ತು 12 ಪೈಸೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಎಜುಕೇಷನ್‌ ಸೆಸ್‌ನ್ನೂ ವಸೂಲ್ಯಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ವಸೂಲ್ಯಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಸೆಸ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಜಾ ಮಾಡಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಯಾವ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬಹುದೋ ಅಂಥ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ಎಜುಕೇಷನ್‌ ಸೆಸ್‌ನ್ನು ವಸೂಲ್ಯಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸೆಸ್‌ನು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ 5 ಪೈಸೆಗಳಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಆಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ರಿಪ್ರೀರಾಗುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್.—ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಬೆಂಗಳೂರು ಮುನಿಸಿಪಲ್‌ ಆಕ್ಟ್‌ ಏನೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ.

Sri N. M. KOTRABASAI AH SOGI.—This prevails over all systems of taxes.

ಶ್ರೀ ಎ. ಕೆ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ (ಪದವೀಧರರ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಮ್ಮ ಸದನದ ಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ. In the proposed amendment of section 2 (iii) the following sub-clause is proposed to be inserted:

“(aa) for the City of Hubli-Dharwar the Municipal Corporation of the City of Hubli-Dharwar ;”

ಎಂದು ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೇನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-ಧಾರವಾಡ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೂ ಒದಗಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಅಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಮೇಲಾಗಲಿ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಒತ್ತಡವನ್ನು ತರಬಾರದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್‌ ಪ್ರಿನ್‌ಸಿಪಲ್‌ಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ 12 ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಒಂದರಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಸೂಲ್ಯಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಹೀಗೆ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆ ಗಳವರು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಬಾಯಿಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಫ್ರೀ ಎಜುಕೇಷನ್‌ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಫ್ರೀ ಎಜುಕೇಷನ್‌ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದಮೇಲೆ ಜನರಿಂದ ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಾಗಲಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ವಸೂಲ್ಯಾಡಬಾರದು. ಈಗಾಗಲೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತನಮೇಲೆ ಬಹಳ ಭಾರ ವಾದ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಆ ಹೊರೆಯನ್ನೇ ಆ ರೈತನು ಹೊರ ರಾರ ಎಂಬ ಕೂಗಿದ್ದಿರುವಾಗ ಇನ್ನು ಆ ರೈತನಮೇಲೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ 5 ಪೈಸೆ ವಿದ್ಯಾ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ಯಾವ ಧರ್ಮ! ಇದರಿಂದ ಫ್ರೀ ಎಜುಕೇಷನ್‌ ಎಂಬ ವಾದಕ್ಕೆ ಅಜಟಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನರಮೇಲೆ ನೇರವಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಯನ್ನು ವಸೂಲ್ಯಾಡದಿದ್ದರೂ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ವಸೂಲ್ಯಾಡಿದಂತೆಯೇ ಆಯಿತು. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಂತೆ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಕೆ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ)

ಇನ್ನು ಬೇರಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರೀ ಅಡಿಗಾರವರು ಹೇಳಿದರು. ಬಹುಶಃ ಅವರು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಇರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾ ಮಟ್ಟ ಎಂಥದ್ದು ಎಂದರೆ ಗೌಜಿಯೇಟುಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಡುವೆವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಡಿಗ್ರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ವಿದ್ಯೆ ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ವಿದ್ಯಾ ಪರಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಆಸೆಪಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ಹಿರೇಗೌಡರ (ಸ್ಥಾನೀಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ನನ್ನಾಸ್ತೆ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಮೈಸೂರು ಕಂಪೌರಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ತುಂಬಾ ಹೈತರ್ಮನವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, 1956ರಲ್ಲಿ ನವ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾದನಂತರ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಗ ಅಥವಾ ಬೆಳಗಂ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಸ್ಥಾನಿಕ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಅವರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲತ್ತು. ಅದು ಎಷ್ಟೋ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪದ್ಧತಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಾನೂನು—ಹೀಗೆ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು 1960 ರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮೈಸೂರು ಕಂಪೌರಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಕೂಡಲೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಸಹ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ಅದಷ್ಟು ತೀವ್ರ ದಲ್ಲಿ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಈಗಲಾದರೂ ಸಮಸ್ತ ನವ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇರಬೇಕೆಂದು ಕಾರ್ಯಾರಂಭ ಮಾಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಸುತ್ತಾಹವಾದುದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ನಂತರ ಕಾನೂನು ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈಗ ಇಚ್ಛಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಹೊಸ ಕಾಯಿದೆ ಯನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವಾಗ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ನೌಕರ ಆಗುಹೋಗುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವ ಸಂಭವವೂ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಭಾಷಾವಾರು ರಾಜ್ಯಗಳ ವಿಭಜನೆಯಾದಾಗ ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಏಕೋಪಶಾಂತ ಕಾನೂನು ಆಗುವಾಗ ಮತ್ತೆ ಆಗಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾಯಿದೆ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನೇಮಕವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಕನಿಷ್ಠ ಅರ್ಹತೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಫೈನಲ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಅಥವಾ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದಿರುವವರು ಅಲ್ಲಿ ಮಾನ್ವರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಅಂತಹ ಕೆಲವರು ಈಗ ಹೆಡ್‌ಮಾನ್ವರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಂತೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಶಾಲಾ ಮಾನ್ವರರು ಇಡೀ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಕನಿಷ್ಠ ಅರ್ಹತೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನಿಯಮ ಇದೆ. ಕೇಡರ್ ಆಂಡ್ ರೆಕ್ಯೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ 1967ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಾಯಿತು. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿರುವಂಥ ಮಾನ್ವರರೂ ಕೂಡ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಆಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಅಥವಾ ಬೆಳಗಂ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಎಂಬ ವ್ಯಸನಕರವಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 10 ರಿಂದ 15 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಹೆಡ್‌ಮಾನ್ವರ್ ಆಗಿರುವವರು, ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಮಾನ್ವರ್ ಆಗಿರುವವರು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಅಥವಾ ಪದವಿಧರರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಡರ್ ಆಂಡ್ ರೆಕ್ಯೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ರೂಲ್ಸ್ ಅನ್ವಯಿಸದೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೆಡ್‌ಮಾನ್ವರ್ ಅಥವಾ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಎಂದು ಕೆಲಸ ಕೊಡುವಾಗ ಈ ಬಳ್ಳಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷ

ವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು, ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾಟಿಂಗಿಗೆ ಹೋದರೆ ದಿನಭತ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರವಾಸಭತ್ಯೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಶಾಲಾ ಮಾಸ್ಟರ್ ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಮುಂಬೈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾನೂನು ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಉಮೇದುವಾರರಾಗಿ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಪಗಾರ ಹಾಚುವುಮ, ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರ ಇಡುವುದು ಮುಂತಾದ ನಮ್ಮ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಶಾಲಾ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಗುವವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗೌರವ ವೇತನವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸದೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಗೌರವ ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಹಡ್‌ಮಾಸ್ಟರಿಗೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಶಾಲಾ ಮಾಸ್ಟರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಉಳಿಸಿ ಕೊಂಡು ಅವರು ಈಗ ಗೌರವ ವೇತನ ಇಲ್ಲದೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವಿನಾಯಿತಿ ಕೋರಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಪುನರೋಕ್ತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ 'ಫೀ ಎಜುಕೇಷನ್' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸೆನ್ಸನ್ನು ವಸೂಲಿಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಫೀ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಫೀಯಾಗಿ ಪೂರ್ತಿ ಆನರರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಜನರೇ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಆಗ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಫೀಯಾಗಿಬಹುದು. ಫೀ ಎಜುಕೇಷನ್ ಎಂದರೆ ಬಡ ಬಾಲಕರಿಂದ ವಸೂಲಿಮಾಡತಕ್ಕ ಫೀಯನ್ನು ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪುಕ್ಕಟೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಫೀ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕರ ವಸೂಲಿಮಾಡದೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಆ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೋ ಏನೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಅಂದರೆ, ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇವತ್ತು ಸೇಕೆಡ 34 ಅಥವಾ 38 ರಷ್ಟು ಆದಾಯ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ಎಂಬುದಾಗಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಪಶು ಸಮಾನರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಂತಹವರಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ವುಕ್ಕಳನ್ನು ನಾಗರಿಕರನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಗುರುತರವಾದದ್ದು. ಅಲ್ಲಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಾಜಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡುವಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಕಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಹೊಸ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆಗಳು ಬಂದರೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮುಖಂಡರನ್ನೂ, ಇತರ ಪ್ರಮುಖರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ನು ಮಾಡಿ, ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ನನ್ನ ಭಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri JEEVARAJ HIRACHAND SHAH. (Legislative Assembly Constituency)—Mr. Chairman Sir, This is a Bill which is brought forward to bring about uniformity of administration and to replace the ordinance. In that light, I wholeheartedly support it. But while supporting, I wish to say that while uniformity is to be welcomed, there should be no harassment for the poorer sections—the farmers and labourers. Generally, the farmers and labourers utilise the services of their children on the fields, in order to enhance their family income. If you make it compulsory for those children to bring to school, it means a great inconvenience and loss to the parents. Therefore, I would suggest that in order to suit their programme of work, you may change the hours of schooling for them in the rural areas, so that during the day they may work, with their parents and after their day's work, they can also attend the school.

(SRI JEEVARAJ HIRACHAND SHAH)

Sir, I congratulate the Government for omitting private institutions. Some time back, there was a rumour that all private institutions should be included. But we knew that there would be many difficulties for including private institutions. So the Government have wisely omitted private institutions. For That I congratulate the Government, because private institutions generally are started with some objects and ideals in order to promote cultural development of their areas. Therefore, such private institutions must be given full scope.

Again, Sir, I cannot understand the cess that is sought to be levied on animals and bullock-carts. I feel that this cess may be omitted, because farmers and poor people should not feel that what was given by one hand is taken away by the other hand, by asking the poor people to pay this cess. From that point of view, I would appeal to Government to drop this kind of a cess.

But, as this measure seeks to bring about uniformity in administration, I congratulate the Government for bringing this Bill.

I also thank the Chair for giving me an opportunity to speak on this occasion.

† Sri G. V. GOWDA.—Sir, I welcome this measure and I congratulate the Government for bringing it. My Hon'ble Friend Sri Adiga was pleased to observe that Mysore State has progressed very well in education. It may be so in South Kanara and even there, it may be quantitatively, not qualitatively. My opinion is, education in Mysore has been deteriorating and quality is very much at a discount. There is no proper supervision in rural parts, For four or five classes, there will be only one teacher. There are many untrained teachers working in primary schools. Government has not taken steps to reduce the number of untrained teachers. Such being the case, how can we say that education has progressed in Mysore State?

Sir, we have been urging upon the Government to bring about uniformity in the matter of grant-in-aid and other matters throughout the State. That has not been done. Though several years have elapsed since integration, There is no uniformity in grant-in-aid, and in several other matters pertaining to elementary education. I do not understand why this sort of an amendment should be brought to the Education Act, and why a comprehensive Bill could not have been brought once for all, dealing with all matters pertaining to education? That has not been done. In fact, I go further and question the propriety of the Government in issuing an ordinance in this matter. What was the urgent necessity for having this ordinance issued? In fact, the right vested in the Government under the Constitution has been misused, because they want to take away school boards by one stroke of the pen. All these school boards could have been taken over. There need not have been

legislation for that. Why should they resort to an ordinance for that purpose? In Kollegal after it joined Mysore, there were about 150 primary schools managed by the erstwhile district boards. But Government by a stroke of an order, took over all the schools. The same thing could have been done here. Where was the need for legislation? The original Act does not speak anything about taking over. The amendment says, take over all these schools! This is not correct legislation.

So far as the levy of cess is concerned, it does affect the common man and Government should have thought well before it thought of this idea. It not only seeks to levy tax on land revenue, but also cess on tax levied by the local authorities. I do not know how far it will be justified. Because local authorities have to discharge certain functions and they are authorised to levy certain taxes and carry out the purposes and functions entrusted to them. This is an additional burden on the taxpayer. We can levy cess on land revenue and not on tax. Sir, the Government are seeking to levy tax on liquor. I do not know how far it would be justifiable and whether it would stand the test of law. It has been held recently by the High Court that cess on liquor is illegal. They could have levied this cess on land revenue. It affects the common man. Therefore, Sir, let the Government strive hard to improve the quality of primary education. Simply marking attendance in the register would not improve education. What is the actual percentage of population actually educated? There are so many matters pertaining to primary education and Government has got to see that quality is improved as quickly as possible. In the rural areas, we cannot see the sight of these poor children. Even the Care articles that are given are misappropriated in schools. Unless Government takes steps to see that good education is imparted, the money spent on that department will not have been usefully spent.

Therefore, Sir, I oppose so far as the levy of the cess is concerned, because I understand that, that the Bangalore City Municipal Corporation are levying various cesses.

SRI N. M. KOTRABASIAH SOGI.—It is levying education cess under this Act only. There is no separate cess under the Corporation Act.

SRI G. V. GOWDA.—With these observations I thank the Chair for giving me an opportunity.

6-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜಕಟ್ಟಮನಿ (ನಾಮನಿರ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದವರು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಈಗ ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ನಾನು ಹತ್ತೊಂಕು ವರ್ಷದವರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಎರಡು ಮೂರು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಸಾವಿರಾರು ಶಿಕ್ಷಕರ 12 ವರ್ಷಗಳ ಕನಸು ಈಗ ನನಸಾಗಿದೆ. 12 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ವಿಶಾಲ ರಾಜ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಾಥಮಿಕಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರೆಂದು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದವರೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ

(ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟೀಮನಿ)

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅತ್ಯಂತ ನ್ಯಾಯವಾದ ನಿಲುವು ಯನ್ನು ತಳೆದು ದಿಟ್ಟಿತನಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹೆಂಡರುಮಕ್ಕಳು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಹರಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿರುವ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೂ ಒಂದು ಸಂಶಯವನ್ನೂ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾನೂನು ತಂದು ಆ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಪುನಃ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೋ ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೋ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಏನೋ ಏನು ವ ಭಯ ಅವರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗ ಅವರೂ ಕೂಡ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒಂದು ರೀತಿ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನಗರಸಭೆಯವರಾಗಲೀ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನವರಾಗಲೀ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರಾಗಲೀ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಾದರೆ ಅವು ಅದರಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಅತ್ಯಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಶಿಕ್ಷಕರು ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗತಾನೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಾಗಿರುವ ಬಡ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗಾಗಲೀ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೇ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸೇರಿಸದೆ ಅವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಖಾಸಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವು ಇನ್ನೂ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇವೆ ಬಹಳ ತೋಚನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಖಾಸಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಶಾಲಾ ಮಾಸ್ತರುಗಳನ್ನು ಅವರ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅರ್ಹತೆ ಇವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ವೇತನ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಬಹಳ ತಡವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಬಡ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅವರು ನಿವೃತ್ತರಾದಮೇಲೆ 4 ವರ್ಷ ಅದರೂ ಕೂಡ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ವೇತನ ಸಿಕ್ಕದೆ ಅಪ್ಪವಸ್ತ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನಿವೃತ್ತಿ ಅದ ತಕ್ಷಣ ಅವರಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ವೇತನ ಸಿಕ್ಕುವಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎರಡು ಸಾವಿರ ನಾನಾಗೆಜೆಟ್ ನೌಕರರುಗಳ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಬಡ್ತಿ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ತೊಂದರೆಗಳು ಬರುವಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಕಾರಖಾನೆಗೆ ಅವರ ಬಡ್ತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಬಡ್ತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯಗಳು ಬಾರದಹಾಗೆ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕ್ರಮತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† Sri D. RAJAGOPAL (Legislative Assembly Constituency).—Mr. Chairman, While welcoming this Bill which is trying to create uniformity in the administrative pattern, I must say one very deplorable matter as far as the education system is concerned, particularly of Mysore State. It serves no useful purpose if thought of uniformity in the physical structure, pay-scales, etc. One thing which is very much lacking in Mysore State is that we have not introduced Kannada as a compulsory subject in all the stages in the State. I do not know why the Government of Mysore, in spite of agitations and representations,

has not thought of making Kannada a compulsory subject in all the educational institutions in the State. This is leading to all sorts of fissiparous tendencies among the students and from the students to the other sections of the society also. In the State we have the missionary English institutions, Anglo-Indian institutions, Telugu institutions, Tamil institutions, Gujarathi institutions. Every language institution we are having in the State. I am not against these institutions but all these institutions including the Government institutions should have Kannada as compulsory subject. The other day when I was mentioning that Kannada is not a compulsory subject, the Government came forward with the excuse that Kannada had been introduced as medium of education. That is not what is wanted in the educational pattern of the State. We are thinking of emotional integration, etc., etc. If we allow all these different sections of the society to have their own language institutions, how can you have integration if you do not have compulsory Kannada education in all the institutions and at all levels? This is very necessary. And I am sure the Government will bestow to it the attention which is needed to make Kannada a compulsory subject in the entire State at all levels.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಚಿ. ಶಾಮಯ್ಯಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಬೇಕಾಗಿವೆ. ಹಿಂದೆ ಇದೇ ತರಹ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಕೋರ್ಸಿಗೆ ರಿಟ್ ಹೋಗಿ ಅವರಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದೆ ಸೆಸ್ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ರೀಫಂಡ್ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಪುನಃ ಅದೇ ರೀತಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕುವರೆ ಅವರು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಮನೋವಯ್ಯಾವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ದಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ?

† ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಂ. ಕೊಟ್ಟಬಸಯ್ಯಸೋಗಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಮಾನ್ಯ ಶಾಮೇಗೌಡರು ಕೇಳಿದ ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಗೆ ಮೊದಲು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ತಿಮ್ಮಪತಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಕ್ಸೆಕ್ಯೂಟಿವ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮೇಲೆ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕಬಾರದೆಂಬ ಪಾಲಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಎಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್—1941ರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಸೆಸ್ಸನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಸೆಸ್ಸನ್ನು ವಸೂಲ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ರಿಟ್ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸೆಸ್ ಹಾಕಬಾರದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಮಾನ ಎಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕೇಸ್ ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಪ್ರಾಲೆಂಡೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರುವ Mysore Compulsory Primary Education (Amendment and Miscellaneous Provisions) Ordinance, 1969, ಬಿಲ್ ಏನಿದೆ ಇದರ ಮೇಲೆ ಇದುವರೆಗೆ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರು ವಿಶೇಷ ಅಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿ ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಮನೋವಿ ಬಹಳ ಸಣ್ಣದು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ 17 ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರೂ ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಈ ಮನೋವಯ್ಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಆದಳಿತ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವರ್ಗವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಖ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಹ ಏಕರೂಪವಾದ ಆದಳಿತವಿರಬೇಕು, ಏಕರೂಪವಾದ ಶಾಲೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೆಂಬ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಂ. ಕೊಟ್ಟಬಸಯ್ಯ ಸೋಗಿ)

ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಖಾಸಗೀ ಏಡೆಡ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯವರ ಅನುಮತಿಯಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಏನಿತ್ತು, ಆ ಒಂದು ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವರವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿತು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಭಾಗದವರು ಸಹ ಅಂದರೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಯ ಜನತಾ ಮುಂವಾಳುಗಳು ಅಲ್ಲರುವ ಏಡೆಡ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಯ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿತು. ಈ ಒಂದು ಮನೋದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ವಿಶೇಷಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸರಾಯಿತು ಎಂದು ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಿದರು. ಕಳೆದ ಅದಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಒಂದು ಮನೋದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಂಥ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಸಿಗದಿದ್ದರಿಂದ ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷ ಇದೇ ವರ್ಷದ ಮೇ 22ರಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದರಿಂದ ಮೇ ತಿಂಗಳ 11ರಂದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ವಿಶೇಷ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸ ಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ವಿಶೇಷಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕಾಯಿತೇ ಎನ್ನುವ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಅನುಮಾನಕತೆ ಅಥವಾ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ವಿಶೇಷಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದಮೇಲೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಮಹತ್ವರವಾದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ದಂತಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಇರುವುದಾದರೂ ಕೂಡ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಖಾಸಗೀಯವರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಖಾಸಗೀಯವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿ ಅವರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಖಾಸಗೀ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅಂತಹ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬರಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಮೂಲ ಯೋಜನೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಹೈಪೋಟಿ ನಡೆದರೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಖಾಸಗೀಯವರಿಂದ ಬರಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈಗ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾವಿಜನ್ ಕೂಡ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅವರು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಧಾರವಾಡ ಮತ್ತು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅವರು ಸಹ ನಡೆಸುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಅಫೀಸರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-ಧಾರವಾಡ ಕಾರ್ಪೊ ರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ವೈಸ್ ಚೇರ್ಮನ್‌ರವರು.—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅವರು ಒಂದು ರೆಪ್ರ ಸೆಂಟೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಂ. ಕೊಟ್ಟಬಸಯ್ಯ ಸೋಗಿ.—ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-ಧಾರವಾಡ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅವರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ, ಅನುಮತಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬಹುದು. ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ ರಚನೆಯಾದ

ಮೇಲೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಅದಕ್ಕೇ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಒಂದು ಏಕ ರೂಪವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಡಿಲ್ವಾಪರಿಷತ್ ರಚನೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ವಹಿಸುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾಮನ್ ಗ್ರಾಂಟ್-ಇನ್-ವಿಡ್ ಕೋಡನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕಂಪೌನರಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಯಾವ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಯೂ ಕೂಡ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶೇಕಡ 9.5 ರಷ್ಟು ಅಥವಾ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಇದ್ದ ವಿಧ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಈಗ 25 ರಿಂದ 28 ರ ವರೆಗೆ ಏರಿತು. ಈ ರೀತಿ ಈಗ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಆಫ್ ಲಿಟರಸಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಅಂಜನಪ್ಪ.—ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೇ ಸುಮಾರು ಶೇ 22 ಇತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಂ. ಕೊಟ್ಟಬಸಯ್ಯ ಸೋಗಿ.—ನಾನು ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ವಿಧ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯ ವಿಧ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವೇ ಎರಡನೆಯದು. ಇಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಈಗ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್ಷನ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಮಾರು 32 ಸಾವಿರ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿವೆ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 94 ರಷ್ಟು ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ವಿಧ್ಯಾರ್ಥ್ಯನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಬ್ರೀದಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ ಭಿಕ್ಷಕನ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೂಡ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥ್ಯನ ಪಡೆಯಲು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಅಂಜನಪ್ಪ.—ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಸರ್ವೇ ನಡೆಸಿದ್ದೀರಾ ? ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಂ. ಕೊಟ್ಟಬಸಯ್ಯ ಸೋಗಿ.—ನಮಗೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳಿಂದ ಸ್ವೇಚ್ಛ ಮೆಂಟುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಬರುವ ರಿಪೋರ್ಟುಗಳ ಮೇಲೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರದಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಅಂಜನಪ್ಪ.—ಶೇಕಡಾ 94 ರಷ್ಟು ಹುಡುಗರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ನಾವು ನೋಡಿರುವಂತೆ ನೂರರಲ್ಲಿ 50 ರಿಂದ 60 ರಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇರುವ ಹುಡುಗರಲ್ಲಾ ಸಗಣೆ ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೇ ದನಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಂ. ಕೊಟ್ಟಬಸಯ್ಯ ಸೋಗಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವುದೋ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶವೊಳಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕವರ ನಿಜವಾದ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶೇಕಡಾ 50 ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಆಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥ್ಯನ ಮಾಡಿ ವಿಧ್ಯಾವಂತರಾಗುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಆಸಕ್ತವಾದುದು ಅಥವಾ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದುದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕ್ವಾಂಟಿಟಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕ್ವಾಲ್ಟಿಟಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಈಗ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟೋರೇಟು ಸ್ಪಾಫ್‌ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇವೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಭದ್ರಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಸರಕಾರದ ಹಕ್ಕೋಟಿ ಇರುವಂತೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವುದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಎನ್ನಲು ಸುಮಾರು ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿತ್ತು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವಾದಮೇಲೆ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂದೆ ಶೇಕಡಾ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಇತ್ತು. ಈಗ ಅದು ಶೇಕಡಾ 28 ರಷ್ಟು ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಅಂಜನಪ್ಪ.—ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯ ಉಪವಿಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 23 ರಷ್ಟು ಅಕ್ಷರಶಫರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇತ್ತು. ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಆದಾಗ ಅಷ್ಟು ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಂ. ಕೊಟ್ಟಬನಯ್ಯ ಸೋಗಿ.—ನಾನು ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಹೊಸ ರಾಜ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತಿವೆ, ಬಂದಿ ಕರ್ಪಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಆಡಳಿತ ಹೇಗಿತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಟೀಕೆಗಳು ಸ್ವಾಘಾತ ಹೇಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿರುವ ಟೀಕಿಂಗ್ ಸ್ವಾಘಾತ ಇತ್ಯಾದಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಇವರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಈಗಲೇ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಿಗೆ ವಿನೇನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವೋ ಅವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವು. ಆತೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸವನಗೌಡರು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಡಿಪ್ಟಿಕ್ಸ್ ಬೋರ್ಡು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ಡಿಪ್ಟಿಕ್ಸ್ ಬೋರ್ಡು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಇಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇರುವ ಬೋರ್ಡು ಶಾಲೆಗಳು ಡಿಪ್ಟಿಕ್ಸ್ ಆಗಿವೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳು ಆಯಾ ಘಟಕದ ನಿಯಮದಂತೆ ಇದ್ದು ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ವಶದಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ ಇವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಲೆಗಳು ಎಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರು ಬರುವುದರಲ್ಲಿದೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಎಚ್‌ಕೇಪನ್ ಸೆಸ್ ವಿತಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಉಗ್ರವಾದ ಟೀಕೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು. ನಾವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಸೆಸ್ ಎಂದು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ನವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇರುವಾಗ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಎಂದು ಇಂಡೆಸ್ಟ್ರಿಕ್ಸ್ ಆಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದರೆ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದೆ. ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಸೆಸ್ ಹಾಕಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇನೂ ಹೊಸ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಕ್ಕಳು ಅಥವಾ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ರೋಕರ್ ಬಾಡೀಸ್‌ಗಳು ಇರುತ್ತವೋ ಅವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಐಟಂಗಳಮೇಲೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇದ್ದರೆ ಇದರಮೇಲೆ ಐದು ಪೈಸೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದೇನೂ ರೈತರಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊರೆಯಾಗಲಾರದು. ರೈತರು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಪೈಸೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚಾಗಲಾರದು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಭಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ವಿಧ್ಯಾ ಇರಾಖೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಹಾಕುವ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸರ್ಕಾರ ಸುಮಾರು 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸೆಸ್ ಹಾಕಿ ಬರುವ ಕಣವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದೇನೂ ಅಂತಹ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರವಾದ ತೆರಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಭಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇದನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಂದು ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೋಕರ್ ಬಾಡಿಯ ವರು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸೆಕ್ಟರ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರಮೇಲೆ ಸೆಸ್ ಹಾಕಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಗೋಪಾಲ್‌ರವರು ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರ ಈಗಾಗಲೇ ತ್ರಿಭಾಷಾ ನೂತ್ರಿವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಅಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಸರಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡದ ಮೀಡಿಯಂದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ತರಬೇಕಾದರೆ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಲು ಸರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿಗೂ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಯುನಾನಿಮಸ್ ಆಗಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿರನ್ನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

6-30 P.M.

Mr. VICE-CHAIRMAN.—The question is :

“That the Mysore Compulsory Primary Education (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1969, as passed by the Legislative Assembly be taken into consideration”.

The motion was adopted.

CLAUSES

Mr. VICE-CHAIRMAN.—The question is :

“That clauses 2 to 15 both inclusive do stand part of the Bill”.

The motion was adopted.

Clauses 2 to 15 both inclusive were added to the Bill.

Mr. VICE-CHAIRMAN.—The question is :

“That clause 1, the long title and enacting formula do stand part of the Bill”.

The motion was adopted.

Clause 1, long title and Enacting formula were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri N. M. KOTRABASIAH SAOGI.—I move :

“That the Mysore Compulsory Primary Education (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1969, as passed by the Legislative Assembly be passed”.